

w nauce przedmiotów matematyczno-przyrodniczych. W związku z tym proponuje się zidentyfikować działania mające na celu lepsze wykorzystanie posiadanego sprzętu, edukację nauczycieli oraz wspieranie optymalnego planowania zakupów sprzętu komputerowego do potrzeb poszczególnych jednostek edukacyjnych. Działania te powinny obejmować szkolenia dla nauczycieli, tworzenie scenariuszy lekcji z wykorzystaniem pomocy multimedialnych oraz oprogramowania wspierającego nauczycieli w przeprowadzaniu np. wirtualnych eksperymentów. [U]

- **Promowanie wykorzystania Internetu szerokopasmowego.** Korzystanie z Internetu w praktyce oznacza m.in. dostęp do wiedzy, informacji, komunikacji, poszukiwania i zamieszczania ofert pracy, pogłębiania wiedzy z danej dziedziny, uczestnictwa w transmitowanych konferencjach, prowadzenia e-biznesu, e-learningu oraz coraz bardziej popularnych e-zakupów. Rezultaty badań wskazują, że Polska, obok Grecji, Rumunii i Bułgarii znajduje się w grupie krajów o najwyższym odsetku osób o niskich kompetencjach cyfrowych, bądź też osób całkowicie ich pozbawionych. Wykluczenie cyfrowe dotyka aż 13 mln Polaków, z czego 10 mln to osoby generacji 55+. Tymczasem, jak się ocenia, w 2020 roku 90 proc. zawodów będzie wymagało kompetencji cyfrowych. Nasuwa się wniosek, że społeczeństwo o takiej strukturze wykluczenia nie będzie w stanie zbudować gospodarki opartej na wiedzy, o dużym stopniu konkurencyjności i innowacyjności, co ma ścisły związek z gospodarką niskoemisyjną. Mając powyższe na względzie proponuje się podjąć działania edukacyjne i kampanie informacyjne, które pozwolą przyswoić niezbędne umiejętności konieczne do posługiwania się nowymi technologiami informacyjno-komunikacyjnymi. [U]

10.2. *Priorytet E.2 Wspieranie dostępności oraz wiarygodności informacji na temat wpływu konsumpcji poszczególnych produktów i usług na emisyjność gospodarki.*

Szacuje się, że rynek tzw. dóbr środowiskowych będzie rósł w tempie kilkunastu procent rocznie – nawet przy uwzględnieniu spowolnienia gospodarczego występującego na świecie po 2008 r. osiągając w 2020 r. wartość dwukrotnie wyższą niż w 2010 r. Wzrost ten zachęca niektórych producentów do stosowania informacji środowiskowych, których wiarygodność często nie może być zweryfikowana tak, aby zachęcić konsumentów do wyboru konkretnych produktów. Zgodnie z danymi na rynku międzynarodowym stosuje się kilkaset oznaczeń opisujących efektywność środowiskową produktów i usług oraz kilkadziesiąt sposobów obliczania tzw. śladu węglowego. W konsekwencji, mimo stosowania wyrafinowanych narzędzi oraz obliczeń, w wielu przypadkach nie jest możliwe jednoznaczne odpowiedzenie na pytanie, czym tak naprawdę jest produkt ekologiczny. Coraz większa liczba konsumentów wyraża wolę kupowania produktów przyjaznych dla środowiska – jednak dokonanie świadomych wyborów nie jest łatwe, a często niemożliwe ze względu na brak stosownej informacji.

Powyższy stan rzeczy prowadzi do zmniejszenia efektywności oraz skuteczności prowadzonych akcji informacyjnych mających na celu promocję nowych wzorców konsumpcji. Wg badań Komisji Europejskiej prawie połowa konsumentów nie zna lub nie ufa stosowanym systemom znakowania.

W ramach niniejszego priorytetu proponuje się wdrożenie działań, dzięki którym możliwe będzie zwiększenie zaufania konsumentów do informacji dotyczących emisyjności poszczególnych grup

